

Huzur ve barış özlemiyle yanıp tutuşan İslam Coğrafyası, çalkantılı sulara yol almaktan yorgun, Bir o kadar da bezgin , ümitlerini çarçur edenlerden...

Arap baharı ile başlayan, demokrasi sınavı, görülen o ki sekteye uğradı. Bir değer kendi hükmünü icra edebilmesi için zemin bulmayı gerekiyor.

Demokrasi kültürü olmadan, demokrasiye geçilemeyeceği çok açık...

Birilerine göre darbenin arkasında “ derin güçler” var. Müslüman ülkelerin klasik söylemi! Diğer taraftan geniş halk kitlelerinin Mursi’ye defol çılgınlıklarıyla başlayan protestolar...

İran ve Suudi Arabistan’ın darbecileri desteklemesi , katı İslamcı görüşe sahip selefilerin ve El- Ezher Üniversitesi Şeyhi’nin muhalifler içinde yer alması ise dikkat çekici.

Dolaysıyla kışa dönüşen bahar’ın ve darbeye biten dönemin, pek çok tartışmayı beraberinde getireceği açık.

Müslüman kardeşler’in ihvan kendi din anlayışları istikametinde bir yönetim şekli benimsemeleri çoğulcu değil de çoğunlukçu yaklaşımları , halkı ikiye böldü. Bunun göstergesi Tahrir Meydanı ve Adeviyye Meydanı... Bir tarafta muhalifler, diğer tarafta destekleyenler.

Din ile siyaset yan yana geldiğinde “ dindar kimliklerin” icraatlarıyla, İslam’ın ortaya koymak istediği ilkelerin çatışması işler acısı... Bu ne yazık ki istisna değil. Yapılacak tek şey var.

Dönemin zaman gazetesi yazarlarından Hüseyin Gülerce’nin ifadesiyle İslam coğrafyasında mütedeyyin insanlar, yönetime sahip olacaklarsa dini referans almamalıdır.

Dođru, tarih boyunca bundan zarar gören hep din olmuştur çünkü.

Bir diğer husus, Müslümanlar, din derken neyi kastettiklerini yeniden gözden geçirmek zorundadır.

İlkeler mi; adalet, hakkaniyet, hoşgörü, eşitlik, özgürlükler ve en temel insan hakları gibi...

Yoksa kişilerin yaşam alanına müdahaleye dönüşecek bir takım kurallar mı?

Bu sınırlar çizilmediği sürece, İslam dünyası din- siyaset çatışmasını derinden yaşamaya devam edecek.

İktidara gelen gitmemek için tüm dini argümanları kullanacak,

Tiranlar, diktatörler eksik olmayacak.

Çok daha kötüsü benim din anlayışım en doğrudur yaklaşımı ya da mezhepsel ayrışmalar yüzünden, birbirini boğazlayan Müslüman görüntüsü, Batılı dergiler/ gazeteleri/ televizyonları her daim süsleyecek!

Bunları boşuna yazdığımı biliyorum...!

Bizim çok daha büyük, uğraşmamız gereken konular var çünkü!

Mesela, camide bira içildi mi meselesi!

Ramazan ayı içinde yapılacak tartışmaları ise duyar gibiyim.... Yıllardır sorup durduğumuz Hocam sakız orucu bozar mı sorusu gibi...

Yazık! İnsanın içi acıyor!

İmanıyla her an sınındığının farkına varamıyor günümüz insanı

Öğretilen çaresizlik misali, düşünmeksizin tekrarladığı üç beş şey belki de dindarlık dediği o şey...

Rahatsız olması gereken ne varsa, ördüğü mesafeden olsa gerek, kendisine dokunmuyor...

Rutine binmiş; her an haksızlıklar yapılıyor, birilerine zulmediliyor, kalpler kırılıyor, canlar alınıyor; ne var ki bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın anlayışı hiç değişmedi... Secdeye gidiliyor, ramazan unutulmuyor.... Allah Peygamber de dilden düşürülmüyor!

Ya haksız servetlerine servet katanlar!

Ya beş yıldızlı otellerde milletin parasıyla iftar programı yapanlar!

Onları ne tutabilir dersiniz? Kalın Sağlıcakla!

